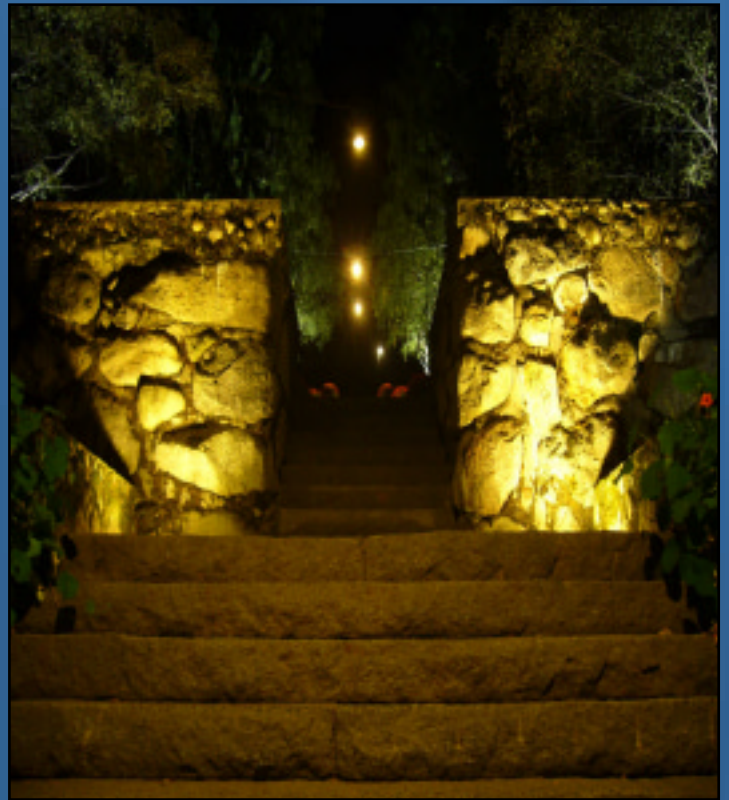
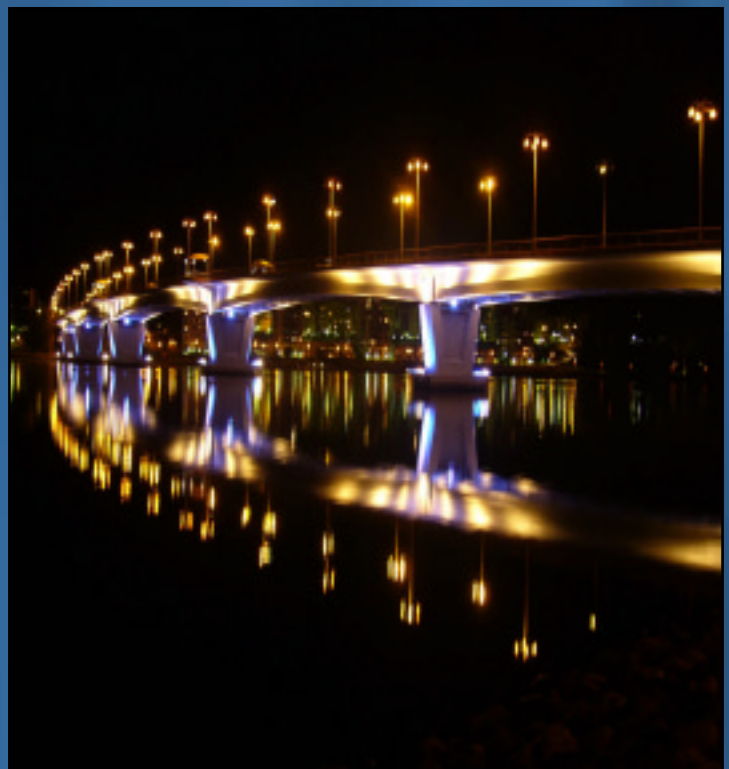
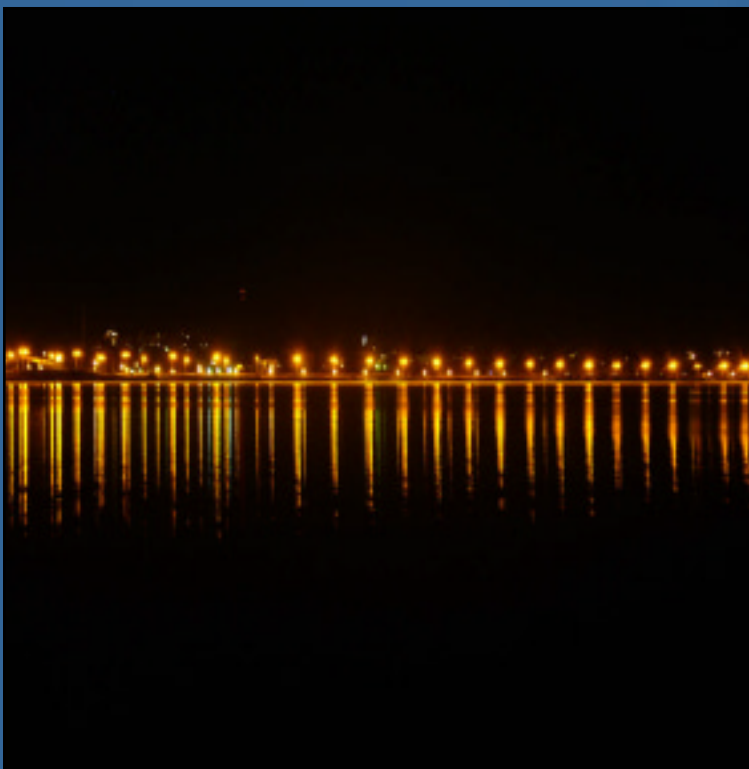

Vapautetut

Jyväskylän Katulähetys ry

SIUNATTUA JOULUNAIKAA

On arvioitava mennyttä että voi vastaanottaa uutta

Vuosi on taas kohta päättyvä ja vaihtuva uuteen, jolloin tulee jälleen mietittyä, kuinka monennen kerran lieneekään, mitä on tullut tehtyä ja mitä taas on jäänyt tekemättä.

Tässä menneellä viikolla saimme olla esittämässä tiernapoikia toivonkulman joulujuhlassa, siitä esityksestä ei sen enempää paitsi se tuli hoidettua ainakin antaumuksella, joskin siinäpäniä unohtuksia ja sekoiluja ainakin omalla kohdallani sattui. Itselläni näitä esiintymisiä ei niin tiheään tule että olisi sen takia loppuunpalamisen vaara. Edellinen esiintyminen oli joskus kansakoulun toisella luokalla, joku hammaspeikkonäytelmä. En edes muista oliko siinä montaakaan vuorosanaa.

Elämä on muutakin kuin näyttelemistä. Joskus se on tosi vaikeita tilanteita joskus taas vähän helpompaa. Kun katselee katulähetyksen asiakkaiden elämää niin monta kertaa jää miettimään suruissaan jopa kyynel silmäkulmassa, mihin johtaa tuo noin valittu tie ja mitä me voisimme tehdä tuon tilanteen eteen. Olemmeko tehneet noiden ihmisten asioiden muuttumisen puolesta kaikkemme, että heilläkin olisi edes vähän helpompi elää.

Matt. 25:40 ”Totisesti minä sanon

teille; kaikki, mitä olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle”. Matt.25:45 ”Totisesti minä sanon teille:kaiken, minkä te olette jättäneet tekemättä yhdellenäistä vähimmistä, sen te olette jättäneettekemättä minulle”.

Omasta kokemuksesta voin kertoa sen, että minunkin elämä oli samantyyppisellä hukassa, kunnes sain kohdata eräällä leirillä Jeesuksen ja antaa elämäni kaikkine vikoineen ja virheineen Hänen hoitoonsa ja johtoonsa. Mutta ei tämä itsekseen tapahtunut minunkaan kohdalla. Ensimmäinen piti kuulla sanomarin miehestä Jeesuksesta, joka kuolemallaan on sovittanut koko maailman synnit. Ei minusta eikä muistakaan uskovista pyhimyksiä ole tullut. Kyllä niitä puutteita ja vikoja

ihan omiksi tarpeiksi on silti jäänyt. Omissa voimissa ei tätä tietä tarvitse kulkea sillä raamattu sanoo: Joh.1:12 Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille jotka eivät ole syntyneet verestä eikä lihan tahdosta eikä miehen tahdosta, vaan Jumalasta.

Nyt on taas valittu uusi hallitus ja pyydänkin esirukousta koko hallitukselle tulevalle kaudelle että me voisimme mennä eteenpäin Jumalan johdatuksessa ja saisimme vietyä evankeliumin ilosanomaa niille, jotka ovat kuormiansa alle nääntymässä, eikä tunnu olevan mitään ulospääsyä tuosta raskaasta tiestä. Joudun hiljentymään ja kysymään itseltäni mitä minä olen näiden kanssamatkaajien eteen tehnyt. Tuntuu siltä, että paljon on jäänyt tekemättä. Rukousta tarvitsee myös jokainen katulähetyksen työntekijä ja heidän perhekuntansa, niin kuin myös kaikki meidän yhteistyökumppanimme.

Kiitos kaikille yhteistyökumppaneillemme, työntekijöillemme ja asiakkaillemme menneestä vuodesta ja Jumalan siunaamaa tulevaa vuotta 2007. Jos Jumala sen meille armossaan suo.

Pekka Arposuo

Hallitus 2007

Puheenjohtaja
Pekka Arposuo
Yrittäjä
Huoltokuja3,
40800 Vaajakoski
Puh. 0400-849 710
pekka.arposuo@
jyvaskylankatulahetys.fi

Varapuheenjohtaja
Mirja Salminen
Leipuri
Karsikkotie 3 D 56, JKL

puh. 014-271 465
elamatie@dlc.fi

Artturi Anttila
Eläkeläinen
Helokantie 7 B 27, JKL
puh. 040-779 5685
artturi.anttila@
jyvaskylankatulahetys.fi

Ahti Jylänki
Rakennusmestari
Uunitie 5,

40930 Kinkomaa
014-3742235,
044-0244532
jylangit@surfeu.fi

Päivi Kärkkäinen
Diakoni
(050) 594 3225 paivi.
karkkainen@
muuramensrk.fi

Pesa Pylvänäinen
Seurakunnan johtaja
Pitkäkatu
40720 Jyväskylä
Puh. 050 409 9172

vesa.pylvanainen@
jklhelluntaisrk.fi

Helena Kusmin
LTO/projektisihteeri
Saukkolahdentie 6,
41860 Rannila
050 3031 532
hkusmin@jkkouke.fi

Lea Pietiläinen
Diakonissa
Jyväskylä
Puh.050-5497027
lea.pietilainen@evl.fi

Kuva otettu Kilpisenkadun yläpäästä kohti Jyväskylää.

Katulähetysten yömajatoiminta alkoi 1952 Kilpisenkatu 4:ssä, puuhötkkelissä, johon voitiin sijoittaa 14 vuodepaikkaa. Yömaja toimi vapaaehtoisvoimin Ida Hämäläisen ollessa puuhasisarena. Ensimmäinen palkattu yömajanhoitaja oli Hilma Savolainen, jonka ura kestitkin kunnioitettavat 10 vuotta. Lisäksi osapalkkaisena työskenteli Hilda Kirmanen. Yömajan nimi oli aluksi Suojakoti, mutta pian nimeksi vakiintui Veljeskoti. Kilpisenkadulla toimittiin aina vuoteen 1961 asti, jolloin muutettiin uusiin tiloihin Tapionkatu 8:aan Osuusliike Keski- maalta vuokrattuihin tiloihin. Tapionkadun tiloihin voitiin sijoittaa 21 vuodepaikkaa.

Uutisia syyskokouksesta

Jyväskylän Katulähetys ry:n syyskokous pidettiin 7.12.-06 Takalaittomassa. Läsnä oli 26 henkilöä. Yhdistyksen puheenjohtana jatkaa Pekka Arposuo 2007 - 2008. Erovuoroisten hallituksen jäsenten tilalle valittiin Artturi Anttila (jatkaa) ja Helena Kusmin (jatkaa) sekä uutena Vesa Pylvänäinen.

Syyskokous valtuutti hallituksen päättämään uuden rakennustarvikkeiden kierrätyshallin ja voimaantumiskeskuksen rakentamisesta Kankitie 14. tontille vv. 2007 - 2008. Usko Hintikka esitteli hankesuunnitelman, joka on vielä jonkin verran auki rahoituksen ja vakuusjärjestelyjen osalta. Usko kertoi rakentamisen merkitystä seuraavin

argumentein. Rakennusmateriaalien keräykselle ja myynnille on kysyntää ja tarvetta. Alan kierrätysjätteiden käsittely on hyvä saada kolmannen sektorin hoitoon.

Kohde tarjoaa hyviä työ- ja harjoittelupaikkoja vajaakuntoisille ja pitkäaikaistyöttömille. Hanke toteutetaan EkoCenter ketjun sisällä yhteistyössä Tekevä säätiön kanssa.

Uusia toimisto ym. tiloja

Hanke tuo Katulähetykselle Kankitiele tuiki tarpeellisia uusia tiloja hallinnolle, atk-osastolle ja projektityöntekijöille. Lisäksi tulee uudet tilat koulutuksen, juhlien ja työntekijäpalaverien käyttöön.

Alustava kokonaisbudjetti alveineen on 2.07 Meur, johon T&E-keskuksen investointi-avustus on 40% eli 680 000 eur. Kyse on ainutlaatuisesta maakunnallisesta avustuksesta kolmannelle sektorille. Rahantarve on n. 1.4Meur. Tekevä vuokraa hallista lämmintä tilaa yht. 1287 m2 ja Katulähetykselle jää lämmintä tilaa 418 m2. Lopullisen rakentamispäätöksen tekee hallitus, kun rahoitus- ja vakuusasiat on järjestyksessä. Vastaava alan kierrätyskeskus on toiminut Tampereella jo useita vuosia ja sen myynti on merkittävä. Kasvukeskuksena Jyväskylässä on nähtävissä myös toimivat markkinat tällaiselle toiminnalle.

SR

Huumetyön koulutusta CafeCenterissä

● Jyväskylän Katulähetys ry:n Cafe Center täyttyi huumetyön koulustilaisuudessa. Tapahtuman järjestäjänä oli Sininauhaliiton Tukikohta hankkeen projektipäällikkö Helena Virokannas. Osallistujia saapui ympäri Suomen. Läsnä oli Sininauhaliiton, järjestöjen, kuntien ja ”talon omaa väkeä”. Matalan ideoita voi soveltaa kaikkialla. Matalan kynnyksen tukikohta-toiminta vastasi yhteiskunnan odotuksiin

A-klinikkasäätiön Matalan yksikön johtaja **Helena Simula** avasi luennollaan mielenkiintoisen osuuden. Hän kertoi Tampereella käynnistyneen ja nyttemmin vakiintuneen huumetyön Matalan kynnyksen toiminnasta ja palveluista niin asiakkaille kuin yhteiskunnalle. Huumeongelmat ovat vaikeita ja monisyisiä, osin pelottavia.

Oli pakko etsiä ratkaisuja ja näin päädyttiin testaamaan Matalan kynnyksen idealla kuinka voidaan auttaa niitä joiden taustoilla on hylkäämistä, viranomaispelkoa, elämän holtittomuutta, toivottomuutta, rikollisuutta ja syvää kietoutumista huumeikäyttäytymiseen. Helena kertoi, että poliitikot ja lehdistö on asettunut Matalan taakse. On tuotettu sellaista palvelua, mitä yhteiskunta odotti ja halusi. Käytössä on ohjausta ja neuvontaa.

Vuorovaikutuksella autetaan asiakasta välittämään itsestään. Asioita puhutaan alkuun ja lopulta on myös terveysterveystoimintaa.

Ei vaatimuksia

Matalan kynnyksen toimintapiste on aktiivisten käyttäjien keskuudessa. Kuntoutukseen lähteneet ovat juuudella polulla. Koko toiminta pohjautuu luottamukseen asiakkaaseen

päin. Jos luottamus menetetään, silloin oleellisin, eli kontakti asiakkaaseen loppuu. Psykososiaalinen invaliditeetti on kuvaava termi niistä asiakkaista joita Matalan työntekijät kohtaavat. Siksi työntekijälle termi ”omahoitaja” on liian lennokka. Matalan terminologiassa hoitaja on yhtä kuin ”oma kanssakulkija.” Matalassa ei aseteta mitään vaatimuksia asiakkaisiin päin, joita on eniten 18 – 30 v. ikähaarukassa. Pitää olla paljon kanssakulkua, paljon rinnalla oloa, huomioimista ja yhdessä tekemistä. On oltava tulkkina sosiaalitoimistoissa.

On tärkeä että asiakkaiden elämässä huomataan ihan pieniä asioita, pukeutumiseen, korauihin, oman hyvinvoinnin eteen tehtyjä juttuja. Kun elämä on täysin rikki, mitään kynnyksiä ei voi olla, ei aina edes sanoja. Palveluja on tuotteistettu ja se on ollut tärkeä prosessi. Käytössä on päiväkeskustyyppinen työmuoto jossa on tarjolla kahvia, keksiä, puhe- lin ja lehtiä. Täällä ei pystytä tunnin terapioihin. On vain kohtaamista. Silti hoito-ohjaus on tärkeä työmuoto. Asiakkaat ei itse aja omia asioitaan. Jos on tahto

ja halu toipua, asiakas tietää että apu tulee Matalasta ja mitä vaihtoehtoja on olemassa. Avohoidossa toimii moniammatillinen tilanteen kartoitus, yksilö-, perhe-, ja verkostoyhteistyö, ryhmät, sosiaalityö sekä terveydentilan arviointi ja hoito. Lopuksi Helena Simula toteaa että pelkkä päihdetyö ei onnistu jos ihminen on kateissa omalta itseltään ja elämänsä tarkoitukselta. Tämä on kovaa tekstiä ihmiskohtaloista. Silti joku aina selviää elämän puolelle ja se palkitsee myös työntekijän.

Toisena luennoitsijana esiintyi psykiatrian ja yleislääketieteen erikoislääkäri **Juha Kemppinen**, joka persoonallisella tyylillään ja ammattitaidollaan loitsi esille valtavan skaalan niitä faktoja mitä huumeiden käytöstä seuraa ja syvensi kuulijoiden ymmärrystä lääketieteen näkökulmasta aineiden ihmistä tuhoaviin ominaisuuksiin. Tähän kuului ihmisen aivorakenteiden kuvaus ja mielihyvakeskuksen rakenteet. Kokonaisuutena päivän anti oli hyvä ja antoisa.

Seppo Riikonen

Matalan kynnyksen merkityksestä ja haasteista huumetyössä kertoi Helena Simula.

Ensiaskel sai työvoimavahvistusta

● Katulähetysten Ensiaskel yksikkö Kankitiellä sai kaivattua vahvistusta, kun **Teemu Toivanen** valittiin vakituiseksi työntekijäksi tiimiin. Työn hakijoita oli runsaasti ja hallitus valitsi parhaan. Kuka siis on tämä Teemu ja mistä hän tulee?

Teemu Toivanen on paljasjalkainen jyvaskyläläinen jo neljännessä polvessa. Teemu valmistui v. 2003 Keski-Suomen Opistolta nuoriso- ja vapaa-ajan ohjaajaksi. Seuraavana vuonna hän suoritti päihdetyön ammattitutkinnon koulutuksen.

Katulähetys oli kuitenkin Teemulle tuttu jo vuodesta 1996, jolloin hän työskenteli Päätymättömässä Tarinassa nuorisotyössä. Siinä työssä käytiin joskus Ensiaskeleessa, joten tuntuma tänne on 10 vuoden takaa. Nyt ennen vakinaistamista Teemu oli työparina samassa paikassa työllistämistuella. Näin ollen hänellä oli hyvin realistiset näkemykset työstä johon tuli valituksi.

”Millä mielellä aloitit työt?”

Teemu vastaa että sanat eivät riitä kuvaamaan tunteita. Hän on ihan soikeana onnesta aloitettua työt vakinaistamisen jälkeen. Vakituinen työ vaikuttaa koko elämän suunnitteluun aivan eri tavalla. Teemu toteaa, että päihdetyö on juuri sitä mitä hän haluaa tehdä työkseen ja mitä pitää tärkeänä. Hänelle koko Katulähetysten sisälläkin Ensiaskel nousee ykköspaikaksi, mitä tulee mieluisimpaan työkenttään. Päihdetyöhön suuntautuneisuus on oikea ala Teemulle.

Hän toteaa, että työ ei ole pelkkää päihdetyötä vaan aivan perussosiaalisyötä myös. Asiakkaissa on hyviä tyyppisiä joita vaivaa päihdeongelma. Työssä joutuu kokemaan kaikenlaista aina väkivaltatilanteita myöten ja se

Katulähetys on ollut Teemulle tuttu jo vuodesta 1996.

vaatii sisäistä valmiutta. Tähän ei ehkä kaikista ole. Teemu kokee, että yhdistyksen kristillinen arvopohja vain lisää työn mielekkyyttä. Itse hän esittäytyy olevansa uskonkäsitykseltään luterilainen, mitä kaikkea se sitten pitääkään sisällään.

Verta, hikeä ja limakalvoja

Ensiaskelen työn luonnetta ei monesta paikasta löydä. Työssä kohtaa verta, hikeä ja limakalvoja. Se tarkoittaa, että käytännössä ihmistä voi joutua auttamaan kaikkein raadollisimmissa tilanteissa. Ensiaskel on tavallaan organisaation alin porras, missä on ehkä voimakkaimmin päihderiippuvaisia ihmisiä. Asiakkaalle täältä on yleensä kaksi vaihtoehtoa, askel ylöspäin esim. johonkin toiseen asumisyksikköön tai oman elämäntavan löytäminen Ensiaskelen elämäntavan

piiristä.

Vuosittain kuolema korjaa täältä ikävä kyllä muutamia asiakkaita. Ulkoa päin työ voi näyttää toivottomalta mutta sitä se ei aina ole. Tässä työssä pääsee myös joskus kokemaan onnistumisen tai hyvän palautteen kautta tulevaa tyydytystä. Koko Ensiaskelen työyhteisö on hyvä tiimi, joka puhaltaa yhteen hiileen ja näin mahdollistaa hyvän työskentelyilmapiirin.

Ensisuojan puolella kohtaa kaupungin työttömien, kodittomien ja alkoholisoituneiden lähimmäistemme karun arjen. Tilanne heijastaa osaltaan kaupungin asuntotilannetta käytännössä. Teemu toivoisi, että tulevaisuudessa Ensiaskelossa olisi virka-aikainen sairaanhoitaja työssä. Asiakkaiden vastaanotolle pääsy helpottaisi monen ihmisen elämää ja työntekijöiden työtaakkaa.

Seppo Riikonen

Herra itse on elämän leipä ja tätä leipää esillä pitäen on toivoa

Diakoni Juha Lappi on erikoistunut päihde- ja kriminaalityöhön. Hän on Jyväskylän kaupunkiseurakunnan diakoneja jolla on pitkäaikainen yhteistyökokemus Katulähe-tystyön kanssa. Voidaankin puhua yhteistyökumppanista lähimmäistyössä.

Seurakunnan diakoniaa

Juha tietää kertoa, että Jyväskylän kaupunkiseurakunnalla on 21 diakonityöntekijää. Osa näistä työskentelee kaupungin eri alueilta käsin. Sitten on selektiivivirkoja diakoniakeskuksessa, jotka työntekijät tekevät työtä koko kaupungin alueella. Juha on yksi näistä. Hän vastaa päihde- ja kriminaalityön alueesta. Työ palvelee kaikkea muitakin alueita, jotka ovat keskustan-, Kuokkalan-, läntinen-, ja pohjoinen alue sekä uusimpana Säynätsalo. Diakoniakeskuksessa on kuusi selektiivivirkaa, joille on määritelty erityistyon kuva.

Juhan vaiheista

Juha on koulutettu diakoni mutta myös nuorisotyön ammattilainen. Hän aloitti nuorten puolella Halssilassa v.-77 nuorisotyönohjaajana. 10-vuotta myöhemmin v.-88 Juha siirtyi diakonin virkaan. Juha kokee että tässä työssä pääsee virkamiehen roolista irti, joka on keskeistä työn luonteelle. Joskus tuntuu käytännössä, että on kirkon sekatyömies. Arjessa lähimmäisen kanssa kulkiessa kohtaa niin kirjavia asioita ja tilanteita, joissa korulauseita ei enää ole. Juha toteaaakin ykskantaan, että elämä on lopulta hyvin yksinkertaista ja kaikenlaiset viisaudet putoavat pois. Ihminen voi tosin päihteilyn kautta tehdä elämänsä mutkat koukeroisiksi ja pulmallisiksi.

Mitä Katulähetys on sinulle?

Otsikon kysymykseen Juha toteaa, että Katulähetys on päivittäinen yhteis-

Juha Lappi on toiminut vastuunkantajana Katulähetysten hallituksessa vuosina 1990-2002

työkumppani diakoniatyössä sekä erittäin merkittävä toimija tässä kaupungissa. Asumiseen liittyvät asiat ovat tärkeimmistä päästä. Katulähetys on suuri asuttaja, mutta seurakunnan kautta on mahdollista saada myös asunto. Tällöin on kyse ihan normaalista vuokra-asumisesta normaalein säännöin. Seurakunnalla ei ole päihde-asuntoja itsellään. Seurakunta voi vain ohjata Keltinmäen ja Halssilan kahteen tavalliseen kerrostaloon asukkaita mutta ongelmana on jatkuva jonotus, joskin myös vaihtuvuus on runsasta. On paljon ihmisiä, joille asumisasiat eivät ole hanskassa. Päihteilyn vuoksi asioiden hoito ei onnistu.

Leirit

Juha on pitkän linjan leirivastaava. Hän pitää tätä työtä tärkeänä. Katulähetysten piirissä on paljon ihmisiä, jotka tarvitsevat näitä palveluja mutta joilla ei ole varaa niihin. Juha onkin vienyt vuosia katulähetysihmisiä pohjoiseen Lapin reissuille. Virkistysmatkat

kohdistuvat Totovaaran ja Aakennuksen pirteille Kittilään. Nämä ovat Metsähallituksen paikkoja, joihin mahtuu n. 35 henkeä. Leireillä tehdään kaikki itse veden kannosta ja lämmityksestä alkaen. On ollut riemullista nähdä, millainen ilo tulee elämään siitä kun kaikki tehdään itse. Samoin vaelluksilla, päivän tarpomisen jälkeen kun kaukaa siintää leiripaikka, se pikkuinen autiotupa, jonka kynnykselle saa repun heittää ja väsyneet ilmeet kirkastuvat. Näitä hetkiä toivoisi enemmänkin ihmisen elämään. Tällöin ilo nousee syvältä.

Elämän sisältö

Juha innostuu kertomaan ihmiselon syvemmistä virroista. Silloin kun ns. ”normaalin elämän” pelimerkit otetaan ihmiseltä pois, ihminen joutuu liian syviin vesiin. Tällöin on mahdotonta ylhäältä päin määritellä ja päättää toisen ihmisen elämän sisältöä. Tästä nousee diakoniatyön ydin, se että ollaan ihmisen kanssa kulkijoita. Lopulta elämän koko ydin on siinä,

Juha Lappi on vienyt vuosia katulähetysihmisiä pohjoiseen Lapin reissuille. Kuva vuoden 2001 leiriltä.

että kuljemme elämää toinen toistemme kanssa. Että olemme yhdessä. Kaikki muu on ylimääräistä rekvisiittaa ja vähemmän tärkeää. Tässä ei aina hirveästi mieti sitä, onko jollekin avuksi vai ei. Jo tieto siitä, että toinen on olemassa voi antaa mielekkyyttä elämään.

Juha on huomannut, että nykyihmisellä on ääretön Jumalan Sanan nälkä. Sanan esilläpito on kirkon diakonian tärkeimpiä asioita. Tämä maailma pitää huolen siitä, että tavaraa on mutta sielun se jättää kylmäksi. Sanan esillä pitämisessä voimat tulevat siitä lupauksesta, missä kaksi tai kolme on minun nimessäni koolla, siinä minä olen heidän keskellään.

Tämä on Kristuksen lupaus niille, jotka Hänen puoleensa kääntyvät. Herra itse on elämän leipä ja tätä leipää esillä pitäen on toivoa. Vaikka jonkun kohdalla Sanan opetukset unohtuisivatkin, silti eteen voi tulla tilanne jossa mieleen tulee että tuolta työntekijältä voi kysyä perimmäisiä asioita. On muistikuva että tuo on auttanut ja kantanut silloin kun maailma hylkäsi.

Usko ja kärsimykset

Juha kertoo, että hänellä on kokemuksia elämässä Jumalan siunauksista, mutta toisinkin on ollut. Vaikka kuinka olisi toivonut taivaallisia ilmestyksiä Jumala on ollut vai. On tullut tunne, että Jumala on pakottamalla pakottanut ihmisenä kasvuun. On vain täytynyt mennä nyrkit savessa eteenpäin. Siunaus on ollut siinä, että on pitänyt nöyrytyä ja suostua elämään näin. Juha luottaa siihen, että meillä on Raamatun kautta olemassa Jumalan sana ja ilmoitus.

Hän puhuu meille sanansa kautta mutta tulee myös luoksemme Jeesuksessa pojassaan. Sana ja Jumalan pojan ihmiseksi tulo ovat evankeliumin, pelastuksemme ydin. Siksi on vaikea uskoa, että Jumala suostuu pienenty-mään ihmisen mittoihin, ikään kuin ”käämitettäväksi” sähkö-moottoriksi. Näitä käämitysyrityksiä on kyllä nähty, koska se kuuluu ihmisen luontoon. Jumala on Pyhä ja Hän on pyhydessä ja kirkkaudessa mutta tulee myös luoksemme läsnä olevaksi. Onnemme

on, että meillekin on kutsu olemassa Herran kirkkauteen. Raamattuhan sanoo, että Jumala suorastaan kadehtimalla halajaa meidän sieluamme kirkkauden valtakuntaan.

Tästä toivosta kertoo lähestyvän joulun ilmoitus, Kristus on syntynyt maailmaan. Kaikkivaltias tulee pyhydessään läsnä olevaksi minun maailmaani. Juha haluaa toivottaa koko katulähetysväelle siunattua Vapahtajan syntymäjuhlaa.

Seppo Riikonen

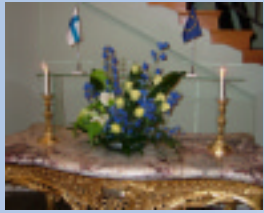
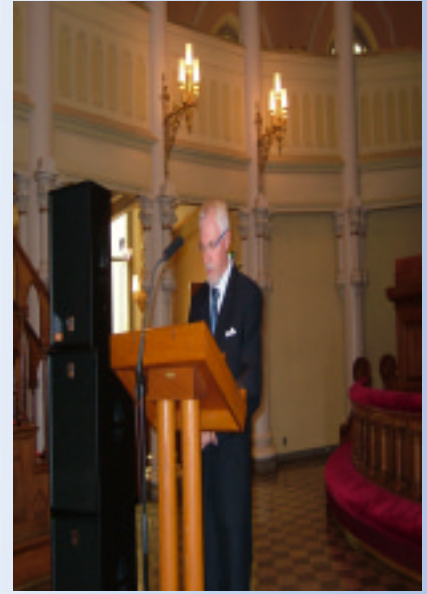
Ruokakassien jako

Joulukassien jako jouluaattona Ruokapankin tiloissa Sammonkatu 5:ssä ja Huhtasuon kylätoimistolla klo 15.00 - 17.00.

Joulukassin saa vain Ruokapankin ruokasetelillä.

Sininauhaliitto juhli Johanneksen kirkossa ja Smolnassa

Kuluva vuosi on Sininauhaliiton 70 v. juhlavuosi. Perj. 6.10.-06 juhlittiin pääjuhlaa jumalanpalveluksineen, seminaareineen ja ministerin vastaanottoineen. Kuvat kertovat kaikista näistä tapahtumista, johon myös yhdistyksemme edustajat osallistuivat Helsingissä. Liitto on tunnustuksensa ansainnut päihdejärjestöjen tukena, kouluttajana, konsulttoijana ja alan kirjallisuuden kustantajana.

Kuntoutustyöryhmä näki päivän valon

● Pähdetyön viiden eri toimijan yhteinen nelivuotinen Pähke-projekti on päättymässä vuoden vaihteessa toivotun lapsen syntymiseen. Kapaloihin saatiin vakinaiseksi moniammatilliseksi toimijaksi tarkoitettu kuntoutustyöryhmä.

Sen myötä Katulähetyksen osaprojekti Kuntokaista jättää yhdistykselle perinnöksi uudenlaisen verkostotyön mallin. Mukana Pähkeessä ovat olleet Katulähetyksen lisäksi Pähdepalvelusäätiö, Tekevä, Väentupa ry, Suvanto ry sekä ilman projektityöntekijää yhteistyökumppanina A-kilta.

Rahoituksen laajalle hankkeelle haki Raha-automaattiyhdistyksestä säätiö. Rahoittajan Helsingin pääkonttorista on tullut jo miellyttävää palautetta: uuden, merkittävän, toimijan syntyminen projektin tuotoksena ei suinkaan ole jokapäiväistä leipää. Odotukset ensi vuoden alussa aloittavalle kuntoutustyöryhmälle ovat korkealla, sillä se kokoaa yhteen, yleensä varsin hajallaan toimivia kolmannen sektorin pähdetyön järjestöjä ja antaa mahdollisuuden tehostuneelle asiakkaiden palveluohjaukselle.

Pähkeen keskeisimpänä tavoitteena oli ”perustaa eri organisaatioiden työntekijöistä koostuva kuntoutustyöryhmä, jonka tehtävänä on yhteistyössä laatia ja seurata pähdekuntoutusohjelmassa olevien asiakkaiden hoito- ja kuntoutus- ja työllistymissuunnitelmien edistymistä ja toteutumista”. Projektirahoituksella työntekijät saattoivat keskittyä asiakkaisiin sekä henkilökohtaista tukea antaen, että saaden kuntoutustyöryhmältä opastusta asiakaskontakteihin. Asiakastyön laatu parani projektin aikana. Sitä vahvisti projektilaisten saama monipuolinen täsmäkoulutus ja tutustumiskäynnit pähdetyön toimijoihin.

Yhdistyksen hoidollisuuden kehittämisen työvälineeksi tuli tuetun asumisen toimikunta, jota Kuntokaistan

Kuntokaista-projekti oli mukana myös pähdeleireillä.

projektityöntekijä veti. Keväisin ja syksyisin projekti järjesti asumisyksikköjen visiopäivät, jolloin yhteisiä päätöksiä päästiin tarkastelemaan ja käsittelemään työhön liittyviä epäkohtia ja kehittämistarpeita.

Eniten asiakkuuksia oli Katulähetyksestä ja säätiöstä. Parhaimmillaan Katulähetyksestä ohjautui projektin sisälle parisensikymmentä asiakasta. Sosiaalialan opiskelijoiden tekemän opinnäytetyön tutkimuksen mukaan 90 % asiakkaista hyötyi tuesta. Muutama oli päässyt kokonaan irti pähdeistä.

Merkittävä projektin aikaansaama yhteistyö oli huumeasiakkaiden erityiskysymyksiin keskittyvän ns. Hämyryhmän perustaminen. Ryhmä toimi säätiön ja Myllyjärven työntekijöiden välillä, mutta tulevaisuudessa se palvelee kaikkia niitä Katulähetyksen yksiköitä, joihin huumeasiakkaita asutetaan. Kuntokaista koulutti toipumisryhmien vetäjiä ja ns. ”sininen hetki” - ryhmä toimii nyt neljässä asumisyksikössä. Arjen hallintaan keskittyvä ”Parempaa porukassa” - ryhmää kokeiltiin kolmessa puolimatkankodissa ja se vakiintui Myllyjärvelle.

Liikunnan merkitys olennaisena osana pähdekuntoutujan toipumista tunnustettiin. Kuntokaista rahoitti

Myllyjärvelle perustettua Myllis-Teamia, jonka kautta liikunnallisuutta pyrittiin viemään eteenpäin muissakin Katulähetyksen yksiköissä asuvien hyväksi. Myllis-Team perusti sekä jalkapallo-, että sählyjoukkueet sekä järjesti liikunnallisia tapahtumia projektin tukemana. Erityisesti nuorten vankilataustaisten ja huumeasiakkaiden keskuudessa kuntoilusta tuli tärkeä osa yhteisöllisyyttä ja toipujien ryhmään sitoutumista.

Pähdepalvelusäätiön ja Tekevä säätiön kanssa saatiin käynnistettyä pähdeohjelman ja hoitoonohjaimallin luomiset. Valmiiksi yhteistyökumppanit työstävät ne vuoden 2007 puolella.

Katulähetyksessä projektityöntekijä oli se tarpeellinen voimavara, jolla yhdistyksen hoidollisuutta ja tukitoimia voitiin arvioida ja kehittää. Vuoden 2007 alusta lähtien astuvat uudet ihmiset remmiin järjestöjen nimettyä kuntoutustyöryhmään omat yhdyshenkilönsä

Pähkeen tuotoksista jaettiin Katulähetyksen asumisyksikköjen vastaaville työntekijöille perusteellinen tietopaketti päivän kestävästä visiopäivän aikana - tällä kertaa visiopäivä oli samalla Pähkeen Jyväskylän Katulähetyksen osaprojektin, Kuntokaistan, päätösjuhla.

Eero Tolvanen

Auttamisen ja palvelemisen lahjan sain kodin perintönä jo lapsuudessa

● Olli Mäki, nuorekas 63v, eläkkeellä oleva kirvesmies tuli Jyväskylän katulähetysten työyhteyteen jo vuonna 1985. Ollin käden jälki näkyy monessa. Kalliomäen puolimatkan kodin pihapiirissä seisovat upeat kota ja savusaunarakennukset ovat oivia merkkejä Ollin taidoista. Mutta myös monet muut kohteet missä vain on tarvittu taitavia käsiä ja aulista sydäntä. Evankeliumin työ on kuitenkin kaikkein lähinnä Olli Mäen sydäntä.

Isovanhempieni kasvattama poika

Lapsuuden kotitänhuvat sijaitsivat kauniin Kangasalan maisemissa, jonne faarini ja muorini Juho ja Hilma Mäki olivat asettuneet asumaan. He olivat tyypillisiä 1800-luvun lopulla syntyneitä ahkeria ja tunnollisia maataloustyöntekijöitä. ”Ole rehellinen ja tee työtä” oli heidän elämän mottonsa, josta minäkin olen saanut perintönä auttamisen ja palvelemisen lahjan.

- Vartuin serkkujeni Arlan ja Aarren kanssa isovanhempiemme lapsirakkaassa ohjauksessa ja huolenpidossa. Minä olin nuorin. Kun minut nuyttinä tuotiin taloon serkut olivat jo toisella kymmenellä. Asuimme ensin maatilojen työntekijöille varatuissa asunnoissa kunnes ostimme hehtaarin tontilla olevan pikku mökin Myllykosken rannalta, aloittaa Olli Mäki.

Niin pian kuin kynnelle kykenin totuin auttelemaan vanhempia kodin askareissa. Vaikka siihen aikaan leipä ei ollut leveä jäi minulle lapsuusvuosista turvattu tunne - perhenä puhalsimme yhteen hiileen. Maataloista saimmekin hankittua peruselintarvikkeet kuten maidot, jauhot ja lihat. Mutta nekin ajat olen kokenut sodan jälkeen, jolloin oli lähdettävä ihan rehelliselle kerjuulle, kertoo Olli Mäki

Lasteni äiti Marjatta Nummi oli aito Pispalan tyttö. Tumma ja nättisilmäinen merkonomityttö, joka työskenteli Pitkäniemen sairaalassa arkiston hoitajana. Tapasimme Juhannustansseissa Kisarannassa. Ihas-

Olli toimii katuläheksessä myös Armahdetut kuoron vetäjänä.

tuimme ja siitä seurustelu alkoi kesällä -65. Olin 22-vuotias ja katselin rohkeasti elämää eteenpäin. Vuoden kuluttua meidät vihittiin Pispalan kirkossa ja asetuimme Tampereelle. Tytöt Päivi ja Kati syntyivät -68 ja -70. Työskentelin silloin erilaisissa tehdas-töissä ja sain paljon työkokemusta kirvesmiehen ja metallimiehen töistä ja perhe-elämä sujui ihan mallillaan, muistelee Olli Mäki

Viina vei miehen

Alkoholi ei ollut kuulunut aikaisemmin elämäni kuvioihin. Kuitenkin 60-luvun lopulla, opiskellessani kaupakoulussa, lähdin mukaan porukkaan joka kauppasi asiakkaille erilaisia kirjasarjoja. Esittelytilaisuudet oli järjestetty ravintoloihin. Se ei sopinut minulle. Myyntipäivät jatkuivat ravintolassa pikkutunneille asti. Miestä alettiin viedä. Jäin koukkuun heti.

- Viina ei sopinut minulle ja alko-

holisoiduin nopeaan tahtiin. Kävin välillä töissä ja välillä pidin rokulia. Ryyppäsin rahani ja hoippuin yöllä kotiin ja nukahdin sohvalle, josta sitten jatkoin aamulla omille teille. Vaimon kanssa ei ollut suuria riitoja enkä ollut aggressiivinen, mutta otteeni perhe-elämään katosi. Nähdessäni miten vaimo ja lapset kärsivät juomisestani ehdotin itse avioeroa. Lopullinen ero vuonna -73 oli kuitenkin kauhea shokki ja siitä alkoi totaalinen alamäki, kertoo Olli Mäki

1970-luku meni näissä merkeissä. Asuin Tampereella Sininauhan asunnossa. Jos en ollut linnassa olin juomassa tai työlaitoksessa. Olenkin sanonut, että minusta tuli alkoholisti kolmessa kuukaudessa. Konjakilla aloitin ja lasoliin lopetin. Kaikki siitä välistä on kelvannut, kertoo Olli Mäki

Taivaan Iskä

Uuden Vuoden yönä 1980 Jumala aloitti minussa työnsä. Puoli kaksi yöllä minut herätettiin ja minulle sanottiin kolme kertaa lue Jesaja 18. luku. Ääni oli lempeä mutta vaativa. Ajattelin että pojat nauraa jos rupean lukemaan tässä raamattua. Sitten välähti ja jälkeinpäin tajusin että Pyhä Henki oli touhussa mukana. Otin raamatun, en tiennyt missä koko Jesajan kirja on, mutta löysin sen ja luin tuon luvun kolme kertaa. En tajunnut lukemastani mitään. Menin takaisin sänkyyn. Jumalalle riitti siinä vaiheessa, että luin tuon raamatun luvun. Hän aloitti oman prosessinsa siinä sängyssä.

- Tässä mielessä en ole koskaan ”tullut” uskoon, vaan Jumala otti minut omakseen tuona yönä. Ei siinä ollut pappeja eikä lukkareita vain taivaan Iskä ja syntinen ihminen, kertoo Olli Mäki.

Melko pian uskoon tultuani pääsin Toivola-kotiin Hauholle. Olin ensimmäinen asiakas, joka sai Tampereen sosiaalitoimesta maksusitoumuksen sinne 80-luvun alussa. Toivola koti oli

vapaakirkollisten ylläpitämä hoitokoti ja toimi Hauhontaustan vanhassa koulussa. Kaija ja Veikko Viitanen luotsasivat toimintaa hyvin lämminhenkisesti. Suuri paino oli hengellisellä kasvulla ja evankelioimisella. Kodilla kävi paljon vieraita ja saimme kuula jatkuvasti hyvää raamatun opetusta ja olla mukana hartaustilaisuuksissa. kertoo Olli Mäki

Toivola kodissa toteutui ”koti” käsite kirjaimellisesti. Olimme kaikki kuin yhtä perhettä toinen toistamme tukien ja auttaen. Jorma Niemelä oli siihen aikaan Sosiaalilähetyksen puuhamies ja Toivola-kodin kantava voima ja hänen veljensä Matti Niemelä teki paljon työtä paikan talouden hyväksi. Hengellisen kasvun paikkana Toivola-

koti on ollut minulle hyvin tärkeä asia, kertoo Mäki

Konnakuoro

Tärkeä vaihe elämässäni oli asuesani Lähetysnuorten Carismakodissa Siuntiossa. Silloin tutustuin Teemu ja Ritu Yli-Pahkalaan, jotka ovat hyvin merkityksellisiä ihmisiä elämässäni, kertoo Mäki.

Siihen aikaan minulle keskeistä oli Konnakuoron toiminta. Se oli äärettömän tärkeä juttu. Missään en ole kokenut niin hyvää tasa-arvoa kuin Konnakuorossa Puhalsimme yhteen hileen - kaikilla oli tärkeintä vain yksi ajatus - viedä evankeliumia eteenpäin, kertoo Olli.

Evankelioimismatkoilla ryhmän vetäjänä toimivat Teemu ja Ritu. Myöhemmin vetäjäksi tuli Stig ”Stigu” Nylynd, joka sävelsi ja sovitti paljon uusia lauluja Emmi Polon runoista. Mersu 207 pakulla liikuttiin seurakunnissa, kouluissa ja monenlaisissa paikoissa pitkin Suomea - etelästä pohjoiseen - lännestä itään. Konnakuoron toiminta kohdallani alkoi 1982 ja jatkui aina vuoteen 1990- luvun alkuun. Kaipaan noita innokkaita aikoja. Nykyään kärsin siitä kun on niin vähän sydänten paloa evankelointiin. Kysynkin itseltäni: ”Iskä näkykö minussa sinun rakkautesi”, lopettaa Olli Mäki.

Esko Jantunen

Vuoden 2006 Katulähetystyöntekijä Irene Hämäläinen

Meidän ”Irkku Liisa”

Irene Hämäläisen toimisto sijaitsee Kankitiellä leikkaamo-päiväkeskusrakennuksen yläkerrassa. Työtoverit kutsuvat häntä tuttavallisesti ”Irkku Liisaksi”. Katulähetykselle hän tuli ensimmäisen kerran jo vuonna 2006 ja menetti sydämensä tälle työlle saman tien ollen sen jälkeen eri tehtävissä yhtäjaksoisesti lähes kymmenen vuotta. Into on ollut niin kova, että kaikki työllistämistavat ovat sopineet hänelle. Monia jaksoja hän on työskennellyt myös ihan vapaaehtoistyöntekijänä. . Nykyisin hän hoitaa hyvin vastuullista leikkaamon työnjohtajan ja työvalmentajan postia. Huumori ja pienet jekut ovat hänelle luonteenomaisia. Niillä hän haluaa rakentaa hyvää työilmapiiriä ja motivaatiota.

Vuoden työntekijäksi valinta tuli yllätyksenä

Minulla itselläni ei ole koskaan ollut ongelmia päihteiden kanssa. Olen taustaltani karjalaistyttö ja tavallinen kahden jo aikuisen tytön äiti. Työskentelen Kankitien Eko Centerillä työvalmentajana ja työnjohtajana. Eko

Irene täytti syksyllä 50 v.

Centerin kautta kulkee vuosittain suuri määrä käytettyä vaatetavaraa, jotka lajitellaan uusiokäyttöä varten. Uusille käyttäjille kelpaavat vaatteet myydään kirpputoreilla, mutta merkittävä osa menee jatkojalostukseen, joka myös työllistää ihmisiä moniin tehtäviin. Yksi linja leikkaa vaatteet sopivan kokoisiksi kaistaleiksi ja pakkaa ne lähetettäväksi konepyyhkeinä teollisuuden ja korjaamoiden käyttöön. Villasta jatkojalostetaan omilla koneilla mm. öljynimeytysmattoa ympäri Suomea myytäväksi.

Kierrätykseen tullut vaatetavara käytetään tarkoin uudelleen - vain peni osa tulleesta lumpusta joudutaan polttamaan, kertoo Irene Hämäläinen.

Työssäni olen pyrkinyt olemaan aidosti oma itseni ihan se tavallinen ”Irkku”. Minulle on tärkeätä kunnioittaa toisia ja olla tasapuolinen ja kuunteleva työtoveri. Näiden vuosien varrella olen ollut myös valmis tarttumaan kaikenlaisiin työtehtäviin. Valintani vuoden katulähetystyöntekijäksi oli minulle kyllä suuri yllätys - iloinen sellainen, kertoo Irene Hämäläinen.

Ihminen on aina arvokas

Kukaan meistä ei voi olla täysi varma siitä ettei elämän kolhut voisi sortaa meitä alas omalta hyvältä oksaltamme. Haluan auttaa omalta osaltani niitä lähimmäisiä, joiden elämää päihteet rasittavat nykyään. Jospa vielä monen kohdalla tulisi aika jolloin muut asiat tulisivat tärkeämmäksi ja alkaisi uusi parempi elämä, toivoo Irene.

Työ kaikissa yksiköissämme on tärkeätä ja arvokasta. Antakaa arvo itsellenne ja omalle työllenne. Se on yhtä arvokasta kuin mikä tahansa työ vaikka se olisikin määräaikaista tai osa-aikaista, päättää Irene Hämäläinen

Teksi: Esko Jantunen

Kantakaa
toistenne
kuormia, ja niin
te täytätte
Kristuksen lain.
(Gal. 6:2)

Vapautetut

- Toimitus
Erkki Arvaja
Eero Tolvanen
Esko Jantunen
Seppo Riikonen

Kankitie 10,
40320 Jyväskylä
puh. 0400-642 442
erkki.arvaja@kolumbus.fi
www.jyvaskylan-
katulahetys.fi

Seuraava tiedotuslehti
1/2007 ilmestyy
15. päivänä helmikuuta.

Aineistot lehteen 30.1.2007
mennessä osoitteella Kan-
kitie 10,
40320 Jyväskylä tai
erkki.arvaja@kolumbus.fi
seppo.riikonen@jyvasky-
lankatulahetys.fi

Katulähetyksen joulukirkko keskiviikkona 20.12. klo 9 Huhtasuon kirkossa

Ohjelma:

- Virsi 25 säkeet 1,2,5,7 ”Nyt seisahdun mä seimelles..”
  - Alkusanat, synnintunnustus ja rukous;
pastori Osmo Väätäinen
  - Virsi 30 kokonaan ”Maa on niin kaunis.”
  - Yksinlaulua ja Jouluruno; Pastori Juhani Eriksson
  - Jouluevankeliumi: Jaana Ketomäki; Luukas 2:1-20
  - Saarna; Pastori Osmo Väätäinen
  - Jouluvirsi 31:1-3 ”Ei valtaa kultaa loistoa.”
  - Esirukous; Rauno Kosonen, Esko Jantunen
  - Isän meidän ja Herran siunaus; Osmo Väätäinen
  - Loppuvirsi 21 kokonaan ”Enkeli taivaan lausui näin.”
-
- Tilaisuuden juontaa Osmo Väätäinen
  - Kanttorina: Matti Mertanen

Tilaisuudet päätteeksi seurakuntasalissa Joulukahvit
Kaikki katulähetyksystävät olette sydämellisesti
tervetulleita yhteiseen Joulujuhlaamme!

Alfa kurssi alkaa

Uskon perusteita läpikäyvä Alfa-kurssi aloittaa 15.1.2007 Kankitiellä.

Kurssi sisältää 10 kerran ohjelman, jossa on joka kerran tarjolla ateria. Kokoontuminen on kerran viikossa maanantaisin klo 16.30 - 18.30. Kurssi on eri seurakunnissa jo perinteinen ja hyväksi havaittu. Sen on läpikäynyt sadat ihmiset eri puolilla maata. Mitään vaatimuksia kurssille tulolle ei ole. Voit tulla sellaisena kuin olet. Tämä on olemassa niille, jotka haluavat oppia Raamatun perusteita ja ydintä. Ilmoittautuminen **Tapio Virokannas** 0500-280746.